

مؤسسه آیه نقره معبر تکامل

پژوهش‌های نوین روانشناسی

پنجره عباس - دانشگاه لرستان

اثربخشی آموزش مدیریت والدین (pmt) بر کاهش نشانه های برونی سازی شده کودکان ۶ تا

۱۱ ساله شهر بوشهر

شهناز زارع زاده^۱، * سید یونس محمدی یوسف نژاد^۲، سوسن آقاجان بگلو^۳

چکیده

هدف از پژوهش حاضر اثربخشی آموزش مدیریت والدین (pmt) بر کاهش نشانه های برونی سازی شده کودکان ۶ تا ۱۱ ساله شهر بوشهر است. روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون می باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه کودکان ۶ تا ۱۱ ساله شهر بوشهر تشکیل می دهند. حجم نمونه این پژوهش شامل ۳۰ نفر می باشد که از طریق نمونه گیری خوشه ای بدست آمد. ابزار جمع آوری اطلاعات در این تحقیق پکیج آموزش مدیریت والدین نریمانی (۱۳۹۳) و نشانه های برونی سازی شده کودکان و نوجوان آخنباخ و همکاران (۱۹۹۱) بود. نتایج حاصل از یافته ها نشان داد که بین گروه های آزمایش و گواه از لحاظ متغیرهای نشانه های برونی سازی شده تفاوت معنی داری وجود دارد، به عبارت دیگر می توان گفت که آموزش مدیریت والدین (pmt) موجب کاهش نشانه های برونی سازی شده آزمودنی های گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه می شود. میانگین نمره هر یک از مولفه های نشانه های برونی سازی شده یعنی قانون شکنی و پرخاشگری در آزمودنی های گروه آزمایش در مرحله پس آزمون کمتر از گروه گواه می باشد، به عبارت دیگر می توان گفت که آموزش مدیریت والدین (pmt) موجب کاهش مولفه های نشانه های برونی سازی شده (قانون شکنی و پرخاشگری) در آزمودنی های گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه شد.

کلید واژه ها: آموزش مدیریت والدین (pmt)، نشانه های برونی سازی شده، کودکان.

مقدمه

آموزش مدیریت والدین نوعی مداخله است که در آن تکنیک های یادگیری اجتماعی برای تغییر رفتار کودکان و نوجوانان به والدین آموزش داده می شود. هر چند درمان های تایید شده تجربی در مورد کودکان فراوان هستند، اما هیچ یک به اندازه آموزش مدیریت والدین مورد پژوهش قرار نگرفته اند. اگر چه آموزش مدیریت والدین در اصل برای درمان کودکان و نوجوانان به ویژه برای رفتارهای پرخاشگرانه، مقابله جویانه، و ضداجتماعی طراحی شده است به فراوانی برای سایر گروه های سنی، زندگی روزمره و شرایط شغلی به کار می رود. آموزش مدیریت والدین بر اساس تحقیقات شکل گرفته است و اکنون می توان از

۱. کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

۲. استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

۳. استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران